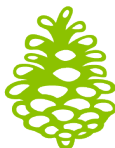

Kapula

ANDANTE FURIOSO

KÄPYLÄN
MUSIIKKIOPISTO

Kapula

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 1/23-24

Sisällysluettelo

Kapulakieltä.....	1
Rehtorin palsta	1
Kaikki tiet johtavat Roomaan.....	3
Marttiina Niemi palasi kotiin.....	7
Tapiola-kilpailut ensikertalaisen korvin	9
Kaustinen Folk Music Festival 2023.....	12
Eero Valkeila ja tarinat.....	15
Suzuki-palsta, valokeilassa alttoviulu	18
Matias Tyni tekee monenlaista musiikkia	20

Yhteystiedot:

Kapulan toimitus: Pirjo Pesola, pirjo.pesola@kmo.fi, p. 050 357 4657

Käpylän musiikkiopisto, Käpylänkuja 1, 00610 Helsinki

www.kmo.fi kanslia@kmo.fi

Kannen kuva: Lassi Rajamaan kuvitusta KMO:n aiempaan opetussuunnitelmaan.

Kapulakieltä

Tämä syksy oli lämmin pitkälle lokakuuhun, seesteinen. Opiston ilmapiiri on ollut rauhallinen ja arki työntäyteinen. Iso kiitos tästä Hanna-rehtorille, jonka johdolla on ollut mielekästä ja mukavaa hoitaa työtehtäviä.

Opiston hallinnossa tapahtui uuden rehtorin lisäksi muitakin muutoksia. Talouspäällikkö siirtyi uusiin tehtäviin, ja hallinnon tehtäväkenttä ja tarvittavat resurssit päätettiin kartoittaa uudelleen perusteellisesti. Kriittiset talouspäällikön tehtävät on toistaiseksi ulkoistettu tilitoimistolle, jonka edustaja on opistolle tuttu, talon käytännöt tunteva.

Tarvittavien toimenkuvien kartoituksen jälkeen tehdään päätökset mahdollisista uusista rekrytoinneista. Allekirjoittanut jättää apulaisrehtorin tehtävät ja keskittyy opetukseen, Kapulan ja kuukausikirjeen laatimisiin sekä joihinkin hallintoa avustaviin tehtäviin. Kevään rakenne-suunnittelun ajaksi työresursseihin löytyi ratkaisu talon sisältä: Maija Helve ottaa hoitaakseen apulaisrehtorin tehtäviä.

Pirjo Pesola

Rehtorin palsta

Suomi itsenäistyi joulukuussa vuonna 1917, 106 vuotta sitten.

Itsenäisyyden vuosiin on mahtunut iloja ja suruja, onnistumisia ja epäonnistumisia, mutta erityisesti uskoa ja luottamusta huomiseen, hyvään, lähimmäisenrakkauteen ja elämän kantavaan voimaan.

Itsenäisyys on vapautta ja vastuuta, oikeutta valita ja vaikuttaa, ajatella ja tuntea. Se on lupaa tehdä päätöksiä, rakentaa tulevaisuutta yhdessä ja omassa elämässä. Se on rohkeutta katsoa eteenpäin. Se on turvallisuutta ja luottamusta, toisen ihmisen ja elämän kunnioitusta, tahtoa tehdä hyvää.

Käpylän musiikkiopisto on itsenäinen yhteisö, joka puhalttaa yhteen hiileen saavuttaakseen tärkeimmät tavoitteensa: musiikinrakastajien kasvattamisen, yksilöiden kunnioittamisen ja yhteisöllisyyden vaalimisen.

Työmme tarkoituksena on auttaa jokaista oppilasta saamaan musiikkiharrastuksen kautta elämänsä iloa, merkityksellisyyttä ja tarkoitusta.

Soittaen ja laulaen yksin tai yhdessä tutustun itseeni ja

toisiin, lataan akkuja, iloitsen ja suren, elän. Tiedostava, ajatteleva, itseensä ja toisiin luottava, osaava ja tunteva yksilö voi elää itsenäistä ja toiset huomioon ottavaa, merkityksellistä elämää – tuntea olevansa ainutlaatuisen ja elossa.

Maailman myrskyssä,
Pisa-tulosten heiketessä ja
muka niin älykkäiden laitteiden

kaapatessa aikaamme serenadi serkulle, improvisaatio itselle, koraali koiralle tai hambo heilalle voi olla sillä hetkellä juuri sitä, mitä eniten kaipaamme.

6.12.2023 pakkasen paukkuessa,
illan hämärtyessä ja itsenäisyydestä kiitollisena,

Hanna Repo-Nikkanen

Rehtori

Lumen valoa viime helmikuulta.

Kaikki tiet johtavat Roomaan

Pitkään suunniteltu orkesterimatka toteutui noin 22 hengen joukkiona, 17 soittajaa ja huoltajia. Kapellimestari Ahti Valtosen pitkäjänteinen työ ja kontaktit Italiassa olivat tärkeä apu järjestelyissä.

Ensimmäinen konsertti, Lionsjärjestön kutsu Terniin, peruuntui valitettavan tapahtuman vuoksi, mutta Piazza di Popolo tarjosi spontaanin estradin!

Ohessa matkan toisen opettajan, Kirsi Patrikaisen raportti.

Orkesterin matka Roomaan!

Lokakuun alussa koitti kauan odotettu orkesterin Rooman matka. Rooman lokakuu helli meitä helteillään ja muutenkin reissu oli kaikin puolin onnistunut. Heti ensimmäisen kokonaisen matkapäivän iltana suuntasimme Piazza del Popololle katusoittamaan. Ilta hämärtyi ja ympärillemme kerääntyi yhä suurempi joukko ihmisiä kuuntelemaan mm. Vivaldin Vuodenaikoja, Sibeliusta ja

Spontaani konsertti Piazza del Popololla – Kansan aukiolla.

Martha Rossi orkesterin piccolo-solistina.

Bernsteinin Mamboa.

Saimme hurjasti ihastuneita aplodeja sekä niin paljon rahaa, että illan pizzat voitiin maksaa näillä tienesteillä.

Jokainen päivä alkoi maja-
paikkamme, nunnaluostarin
tarjoaman aamiaisen jälkeen
treeneillä. Hioimme omia
kappaleitamme sekä harjoitte-
limme roomalaisen huilusolis-
timme Martan kanssa. Treenien
jälkeen pääsimme ihmette-
lemään Rooman historiaa,
kävimme mm. Espanjalaisilla
portailla, Fontana di Trevillä,
Pietarin kirkossa ja Pantheonilla,
pääsimmepä yhdeksi päiväksi

MUSICA SU ROMA
Stagione 2023-2024

SABATO
7
OTTOBRE 2023
17:30

TEATRO DEI GINNASI
Via delle Botteghe Oscure, 42 Roma

I VIRTUOSI DEL FUTURO
Orchestra da Camera giovanile di Helsinki
DA VIVALDI AGLI ABBA
Direttore Ahti Valonen
Violinisti solisti: Riku e Jussi Huuska, Alina Siirala

Direzione Artistica
CLAUDIA TOTI LOMBARDOZZI

Direzione Musicale
Mre LORENZO PORZIO

Direzione Scenica
YURI NAPOLI

con il sostegno di
Banca del Fucino Almayva TRECANI FANTOZZI & ASSOCIATI

f Associazione Enrico Toti | associazione@enricototi@gmail.com | +39 392 615 44 11
www.musicasuroma.com | @musicasuroma

Jussi Huuska solistina.

Konserttiin oli tilattu ammattivalokuvaaja, Alfredo Gasparini. Ohessa joitakin hänen kuviaan. www.alfredogasparini.it

Alina Siirala orkesterin solistina.

myös meren rantaan Ostiaan. Todennäköisesti yksi vaikuttavimmista historian oppitunneista koettiin Forum Romanumilla sekä Colosseumilla, kun suomalainen oppaamme Päivi Romu tarinoi meille entisistä ajoista.

Yhtenä iltana osa porukasta lähti seuraamaan AS Rooman ja sveitsiläisjoukkueen välistä futismatsia, toinen puoli ihasteli myöhäisillan valoja Rooman keskustassa.

Myös konsertit olivat menestyksiä. Ensimmäisen konsertin soitimme Teatro dei Ginnasin konserttisarjassa solisteinamme orkesterin omat viulistit Riku, Jussi ja Alina.

Yleisön joukossa oli myös Suomen suurlähettiläs Matti Lassila puolisoineen, joka oitis kutsui orkesterin uusintavierailulle Roomaan ja soittamaan suurlähetystyöhön.

Toisen konsertin saimme soittaa hienossa, todella koristeellisessa vanhassa kirkossa. Piccolosolistimme Marta Rossi soitti Vivaldin konserton upeasti, mutta upeaa oli myös oman solistimme Jussi Huuskan soitto Sarasaten Zigeunerweisen-kappaleessa.

Haikeina hyvästelimme luostarihotellimme nunnat ja Rooman. Monta makunautintoa rikkaampana, metromatkojen yhteislauluhetkiä ja Eelin kitara-taiteilua muistellen pakkasimme laukkumme ja totuttelimme ajatukseen pakkasista.

Kiitos kaikille mukana olleille orkesterilaisille, Ahtille, sekä vanhemmille, jotka mahdollistitte tämän reissun. Itselleni matkasta jäi erityisesti mieleen matkalaisten lämmin yhteishenki ja musisoinnin riemu!

Kirsi Patrikainen

Italian pään yhteyshenkilöitä. Ahti Valtosen (kesk.) vieressä Italian suurlähettiläs Matti Lassila, joka kutsui soittajat seuraavalla vierailulla suurlähetystyöhön.

Marttiina Niemi palasi kotiin

Kesäkuussa 2017 olin viimeisessä konsertissani opiston opettajana ennen pian alkavaa äitiyslomaa. Konsertti oli opiston 60 v. juhlakonsertti Musiikkitalossa. Samassa kuussa matkustimme jo kohti Brysseliä.

Kuusi vuotta Brysselissä

Asuin perheeni kanssa yhteensä melkein kuusi vuotta Brysselissä. Puolisoni, Ville, oli töissä Suomen pysyvässä EU-edustustossa ja meidän pojat, Juho ja Jaakko kävivät Eurooppa-koulua Suomen kieliosastolla.

Arki Brysselissä pyöri poikien aikataulujen ympärillä, ja usein vietimme aikaa myös Brysselin Merimieskirkolla, jonne suuntasimme ostamaan esimerkiksi ruisleipää ja oltermannia. Merimieskirkolla kävimme poikien kanssa myös muskarissa ja perhekerhoissa. Vähitellen aloin säästämään pianolla muskareita ja soitin sunnuntaisin Merimieskirkon messuissa. Välillä säästin virsiä sähköpianolla ja välillä soitin huilua ehtoollisen aikana.

Marttiina kävi Wienissä keväällä 2023.

Viimeiset vuodet Brysselissä olin Merimieskirkon musiikkivastaava ja järjestin messuihin kanttorin ja musiikkia muihin kirkon tilaisuuksiin. Järjestimme myös Brysselissä asuvien suomalaisten muusikkojen kanssa kolme hyväntekeväisyyskonserttia, joilla kerättiin rahaa Merimieskirkon musiikkitoiminnalle.

Ympäri Eurooppaa!

Kuuden vuoden aikana ehdimme matkustella perheenä keski-Euroopassa. Belgia on toisaalta niin pieni, että jos ajaa kaksi tuntia Brysselistä mihin

suuntaan tahansa, niin on joko toisessa maassa tai meressä!

Brysselin pitkä, lämmin syksy oli kaunis, ja vohvelien ja suklaan maassa saatiin nauttia ihanista herkuista. Aika Brysselissä oli perheenä hieno kokemus, mutta ihanaa oli myös palata takaisin kotiin Käpylään ja Käpylän musiikkiopistoon!

Marttiina Niemi

Oikealla kuva Normandiasta (Étretat)
viime kesältä.
Alla kuva Parc du Cinquantenairesta,
perheen lähipuistosta Brysselistä.

Kuva: Ahu Yigit

Tapiola-kilpailut ensikertalaisen korvin

Vilma Kivimäki osallistui tänä syksynä ensimmäistä kertaa Tapiola-pianokilpailuihin. Espoon kulttuurikeskuksen Louhi-salissa pidetyt kilpailut on suunnattu alle 15-vuotiaille pianisteille.

Jokainen osallistuja sai palkintoraadilta suullista palautetta, ja palkintoina annettiin Ostinaton ja F-Musiikin lahjakortteja sekä konserttilippuja Tapiola Sinfoniettan ja Radion sinfonia-orkesterin konsertteihin.

Vaikutelmia?

Vilma, onko sinulla vahva kilpailuvietti?

- Ei lähtökohtaisesti, mutta haluan saada hyvän fiiliksen, jos kilpailuihin lähtee.

Milloin päätit osallistua tähän Tapiola-pianokilpailuun ja miksi?

- Ootas nyt... vuoden alussa, maaliskuussa päätin osallistua. Isä ja Ansku (opettaja Anne-Marie Malmelin) käänivät pään, en aluksi halunnut lähteä

mukaan. Kuukausi ennen kisoja olin valmis peruuttamaan koko kilpailun. En ollut varma, ehdinkö tarpeeksi harjoitella, olenko valmis."

Muuttuiko harjoittelusi, kun päätit osallistua kilpailuun?

- Harjoittelin enemmän, samoja biisejä säännöllisemmin, tekniikoita vaikeissa kohdissa, yksityiskohtia monta kertaa päivässä. En yleensä paljon harjoittele sillee ... Tykkään opetella nopeasti ulkoa. Kesälomalla soitin enemmän kuin yleensä, koska kilpailu oli tulossa heti alkusyksystä.

Olivatko kappaleet jo vanhoja tuttuja?

- 4-vihkokonsertissa esitin jo kolme kilpailun kappaleista (vuosia sitten), kolme uutta tuli nyt vuoden alussa: Sibeliuksen Moment de valse, Ibertin Aasi ja Lisztin etydi.

Näistä mieluisimmat kappaleet ovat Vilmalle "kaunis" Moment de valse ja "energinen" Aasi.

- Liszt on kyllä kiva, mutta aika vaikea. Vanhat kappaleet olivat jo tuttuja, mutta syvyyttä löytyi lisää; pieniin juttuihin voi aina kiinnittää huomiota.

Tyytyväinen joukko kilpailujen päättyessä! Soittajien (Vilma kesk.) ohella kuvassa opettajat Säte Erkilä (vas.) ja Anne-Marie Malmelin.

Tapiola-kilpailuista jäi mieleen...?

- Vieraanvaraisuus ja hienot puitteet tekivät vaikutuksen. Lämpöössä voi keskittyä rauhassa, siellä oli koko ajan hyvä ilmapiiri.
- Salin akustiikka oli hieno, pystyi ottamaan tilan haltuun, oli kiva päästä isolle lavalle soittamaan.

Tapahtuiko esiintymisessä oppimista? Oletko esiintymisessä omimmillasi?

- En mä tiedä... ainakaan konsertit ei enää tunnu niin jännittäviltä. Kisassa oli puolen tunnin harjoitusaika jolloin sai lämmitellä salissa, se oli hyvä! Kotona ei ole soittaessa jännitystä, mutta konsertissa tulee olo, että soitetaan kunnolla, kun

on ihmisiä kuuntelemassa; sitä haluaa näyttää, mitä osaa.

Osasit kappaleet jo hyvin, pystyit heittäytymään musiikkiin?

- Pystyin nauttimaan esiintymisestä, tilasta ja paikasta. Yleisöä ei ollut kovin paljon, mutta joitakin kuitenkin.

Ehditkö kuunnella muita soittajia?

- Pari-kolme; kivoja, ääni kuului hyvin saliin, erilailla kuin omiin korviin lavalla.

Mikä jännitti - vai jännititkö mitään?

- Ekaksi varmaan jännitti koko päivä, miten se menee; sitten kokeilu, kun pääsi sinne eka kerran. Vain samana päivänä pääsi kokeilemaan. Itse esitys ei sitten enää jännittänyt, puolen tunnin treeni ennen esitystä oli hyvä. Ihan esityksen alussa (Bach) jännitti, vika biisi Aasi oli jo ok.

Ohjeistusta taukoihin kappaleiden välillä oli tullut tarkasti.

Tulevaisuuden suunnitelmia?

- Jossain vaiheessa voin lähteä uudelleen kilpailuihin, ei ehkä nyt heti, tulisi vähän rankaksi. Kiva fiilis jäi! Urakka oli kohtuullinen, ei

mitenkään mahdoton.

Edellinen opettaja Anu Ekholm oli kysynyt ja houkutellut Vilmaa kisoihin jo useasti aiemminkin, mutta tuolloin Vilma ei halunnut. Vielä elokuussa fiiliksenä oli "en yhtään halua", mutta lopulta se oli hyvä kokemus.

- Voitti itsensä. Omasta mielestä meni hyvin. Palkintojen saaminen oli kiva, ja saimme suullista palautetta palkintoraadilta. Ylipäätään palaute oli positiivista. Jotain ohjeita tuli, kuten "pidä sama tempo, mutta elävyyttä kuitenkin" - ja joistakin yksityiskohdistakin tuli palautetta.

Vilma sai kilpailuissa tunnustus-palkinnon: kunniamaininnan ja lahjakortin musiikkikauppaan.

Onnittelut, hieno rupeama ja esitys!

pp

Kaustinen Folk Music Festival 2023

Monen kamulinjalaisen kesään kuuluu olennaisena osana Kaustisen kansanmusiikkijuhlat eli Kaustinen Folk Music Festival. Heinäkuun toiselle viikolle sijoittuva kansanmusiikitapahtuma järjestettiin tänä vuonna jo 57. kerran.

Lähes ennätysellisen yleisömäärän lisäksi ”kesän onnellisimmille päiville” osallistui 5.000 esiintyvää soittajaa, laulajaa ja tanssijaa. Tapahtuman luonteen erikoisuus tuleekin siitä, että festivaalialueen joka kulmalla soi. Kotimaisten ja

kansainvälisten ammattilaisten rinnalla pelimannit ja tanssiryhmät ympäri maan tuovat omat mausteensa ohjelmatarjontaan. Myös yleisön osallistaminen on olennaista. On erilaisia työpaikkoja, laulunuoatioita ja tanssilaisuuksia moneen makuun.

Viime kesänä festivaalille osallistui kamulinjan konkareiden lisäksi joukko ensikertalaisia. Keväällä 2023 perustettu Festivaali-orkesteri saapui kesän vietostaan omia reittejään Kaustiselle ja kokoontui ensin yhteisiin aamuharjoituksiin Kansantaiteen keskuksen konserttisaliin ja sitten esiintymään kahdelle eri keikkapaikalle festivaalialueella.

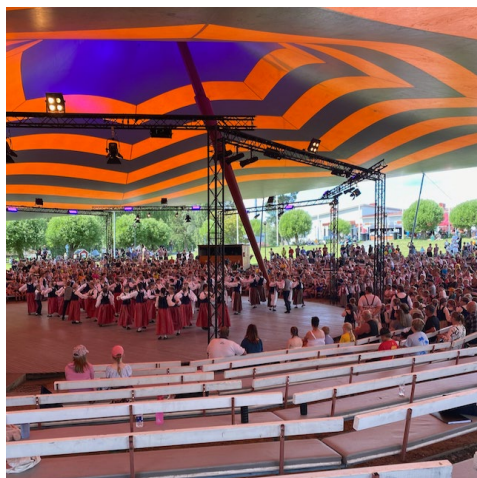
Käpylän pelimannit kivan keikan jälkeen.

Keikat menivät erinomaisesti ja niin esiintyjät kuin runsas yleisökin viihtyivät hyvin. Keikkojen ohella perheet tutustuivat omaehtoisesti festivaaliin, sen esityksiin ja tunnelmaan. Tämä oli osallistumisen tärkeä osuus. Moni kansanmusiikin ilmiö ja kansanmusiikkiin liittyvä toimintakulttuuri tuli tapahtumassa hyvin ilmi.

Festivaaliorkesterin synty

Idea Festivaaliorkesterista syntyi tammikuun lopulla 2023, kun pelimannien ilmoittautumisaika festivaaleille oli päättymässä. Monet aikuisryhmät olivat taas innolla osallistumassa, mutta syntyi ajatus myös lasten houkuttelusta mukaan. Katkerassa muistissa oli kuinka kesän 2020 festivaaleille suunniteltu iso Kamulinjan 10-vuotis-konsertti jouduttiin pandemian takia perumaan. Perheille lähtikin viime tingassa viesti jossa tiedusteltiin kiinnostusta festivaalireissuun ja esiteltiin idea perheorkesterista, jossa opistossa opiskelevan lapsen vanhemmat ja sisarukset voisivat myös musisoida.

Innostus ylitti odotukset ja mukaan ilmoittautui yhteensä 30 soittajaa. Perheitä oli kymmenen ja lisäksi mukaan tuli muutama itsenäisesti matkaan lähtevä nuori tai aikuinen.

Kaustisen tunnelmallinen tunnusmerkki on Areena

Orkesterin ohjelmisto valikoitui pääasiassa uunituoreesta, kamulinjalla keväällä julkaisusta Kamutaito 1 -vihkosta, jossa on mukavia ja helposti omaksuttavia lauluja ja sävelmiä. Näitä sävelmiä sovitettiin ryhmän vetäjän Maija Karhinen-Ilon johdolla osittain yhteistyönä kevään harjoituksissa. Yhteisiä harjoituksia ei ollut kovin paljon, mutta kappaleita harjoiteltiin myös tunneilla ja kotona äänitteiden tukemana.

Käpylästä Kaustiselle 100 hengen edustus

Kaiken kaikkiaan Kaustisen viikon kestäville festivaaleilla Käpylän musiikkiopistoa edusti n. 100 henkeä. Festivaaliorkesterin lisäksi mukana olivat aikuisten

ryhmistä ainakin Hallavalialyhtye, Lauluyhtye Helisevä, Lauluyhtye Kiehinä, Käpyjouhikot sekä Käpylän pelimannit. Monet näistä oppilaista esiintyivät monissa yhtyeissä ja heitä näki usein viilettämässä kiireesti esiintymislavalta toiselle.

Kesällä 2020 peruuntunut konsertti on tarkoitus toteuttaa vielä, ehkäpä jo ensi kesänä. Tätä kirjoittaessa neuvottelut festivaalin suuntaan olivat vielä kesken. Yhdistämällä kamulinjan yksilöoppilaita ja heidän perheitään, sekä muskarilaisia ja avoimen puolen aikuisryhmiä olisi mahdollista saada satoja käpyläläisiä esiintyjä yhdessä lavalle.

Jos iso konsertti ei vielä toteudu, niin ainakin Festivaaliorkesteri taas perustetaan. Sen riveissä on mahdollista päästä tutustumaan Kaustisen festivaalin henkeen tai hankkimaan lisää kokemuksia.

Kannattaa pitää silmällä sähköpostia, viimeistään tammikuun alkupuolella tästä kuullaan lisää!

Maija Karhinen-Ilo

Kamulinjasta vastaava apulaisrehtori

Festivaaliorkesteri ensimmäisellä keikallaan (kuva Noora Leskinen)

Eero Valkeila ja tarinat

Syksyllä 2023 joukkoomme liittyi uusi kitaransoitonopettaja, joka on kiinnostunut monesta.

Eero Valkeila opettaa Käpylässä kitaransoittoa kahtena päivänä viikossa. Sen lisäksi hän opiskelee elokuva-alaa. Tähtäimessä on medianomin tutkinto (amk), tarkemmin sanottuna erityisesti elokuva- ja televisioalan osaaminen.

”Tässä medianomin koulutuksessa raapaistaan pintaa vähän kaikesta, mikä liittyy alaan; käsikirjoittamista, kuvausta, äänitystä, leikkausta ja kaikkea niihin liittyvää tekniikkaa. Koulutus on pitkälti ryhmäopintoja ja tekemällä oppimista, siinä pyritään antamaan kokonaiskuva alasta.”

Eero on valmistumassa näistä opinnoista ensi vuoden joulun tienoilla.

”Opinnäytetyönä teen todennäköisesti lyhytdokumentin. Esimerkiksi jokin mestarikurssista kertova dokumentti voisi olla kiinnostava tehdä.”

Eero on jo yhden mielenkiintoisen musiikkidokumentin tehnyt.

Esiintymässä Herttoniemen Riihellä.

Dokumentti Elämän ääniä on nähtävissä linkistä:

<https://vimeo.com/864719293>.

Media-alan opintoja voi pyrkiä jatkamaan Aalto-yliopistoon siinä osa-alueessa, mikä kiinnostaa eniten. Eeron tapauksessa kyse on tarinoista, käsikirjoituksesta laajasti ymmärrettyinä.

Tarinat

”Tarinat kiinnostavat, ne liittyvät kaikkeen. Jokainen ihminen on tarina, ja kaiken voi laittaa tarinan alle. Myös musiikkiin liittyy aina tarina. Millaisille soittimille se on kirjoitettu, millaista historiaa siihen liittyy jne. Minusta on

mielenkiintoista, miten musiikki suhtautuu liikkuvaan kuvaan. Musiikissa on aina jännitteitä ja lepohetkiä, ja musiikki voi myös viestiä jotain, mitä kuvassa ei näy. Elokuva-alan opinnoissa musiikin tuntemuksesta on ollut minulle paljon hyötyä. Ääntä ja kuvaa, elokuvan keinoja, voi käyttää myös opetuksessa. Siinä on hirveästi mahdollisuuksia!”

Niklas Mellberg perehdytti

Opiston toinen kitaransoiton opettaja peruslinjalla, Niklas Mellberg, on Eerolle tuttu jo opintojen kautta.

”Niklas ohjasi opetusharjoitteluani Metropolian opinnoissa ja opiskelin hänen johdollaan kitaran sivuaineina barokkikitaraa ja luuttua. Yhteistyö ja kommunikointi uudessa työpaikassa ovat sujuneet todella hyvin Niklaksen kanssa”, kiittelee Eero.

”Oppilasjoukko on todella kiva! 8–17-vuotiaat oppilaani ovat kiinnostuneita eri tyyleistä, esimerkiksi elokuvamusiikista ja lattareista klassisen musiikin ohella.”

Erasmus-vaihdossa Sevillassa

Eero opiskeli kitaransoittoa ensin Helsingin konservatoriossa ja sitten Metropolia ammattikorkeakoulussa, opettajana oli Petri

Kumela. Opintojen aikana hän myös kävi Erasmus-vaihdossa Sevillassa vuoden verran 2015–2016.

”Menin sinne junalla, inter-railaamalla. Tapasin matkan varrella tuttuja eri puolilla Eurooppaa, Ruotsissa, Tanskassa, Saksassa, Hollannissa ja Ranskassa. Se oli todella hauska matka!”

Opiskelu Espanjassa oli hieman erilaista kuin Suomessa. ”En ollut lukenut koulussa espanjaa, joten kävin muutaman viikon intensiivikurssin ennen lähtöä.”

Kitaraopetus Antonio Duron johdolla tapahtui osin espanjaksi, osin englanniksi. Yleiset aineet piti opiskella pitkälti espanjaksi. ”Sain kirjoittaa kokeisiin vastaukset englanniksi, mutta opetus ja materiaali oli espanjaksi.”

Palautteena numero, desimaalin tarkkuudella

Suomessa opintoihin sisältyvistä tutkinnoista saa yleensä suullista tai kirjallista palautetta, mutta Espanjassa palaute tuli kaikille vain numerona, desimaalin tarkkuudella. Mitään muuta viiden hengen raati ei soittajille lukuvuoden osasuorituksesta viestinyt.

”Pihalla oli sitten ranking-taulussa nimet ja pisteet

järjestyksessä. Toiseksi paras, japanilainen kitaristi, sai arvosanan hieman yli 9, hän voitti sitemmin kansainvälisen kilpailun.”

Numeroarvioinnin perusteena oli mm. kappaleiden vaativuus ja virheiden määrä. Skaala oli aika tiukka, nelosiakin kuulemma annettiin, mutta uusimaan ei niiden vuoksi joutunut.

”Välillä harjoitellessa vähän nousi kapinamieli. Sitä mietti, harjoittelenko tässä desimaalipilkujen takia...?”

Maassa maan tavalla, mutta systeemi kuulostaa hyvin erilaiselta kuin Suomessa.

”Taidot menivät kyllä todella paljon siellä eteenpäin, kun tuli soitettua paljon.”

Audite-kuorossa paljon muusikoita

Eero laulaa kuorossa nimeltä Audite, jota johtaa Jani Sívén, Sibelius-Akatemian kuoronjohdon lehtori.

”Kuorolauluharrastukseni alkoi Sibelius-lukiossa, jossa Marjukka Riihimäki hyväksyi minut koulun kamarikuoroon. Hyvässä porukassa pääsi kehittymään vauhdilla. Opiskeluaikana liityin sitten Audite-kuoroon, vuonna 2011. Kuoron jäsenistössä on paljon muusikoita ja säveltäjiä. Kuorolla on nyt 30-vuotisjuhlavuosi, ja se on tilannut jäseniltään kuusi teosta, joita on jo esitetty ja pian myös levytetään. Teemana tilaustoissa oli ilmastonmuutos.” (Voices of Earth -teema)

Lyhytelokuvan ”Taxi to Tokyo” ohjaus meneillään kesällä 2023.

Kuoro tilattiin keikalle Musiikki-talon isoon saliin, Wihuri-säätiön apurahojen julkistamistilaisuuteen 9.10.2023. Audite-kuoro oli yksi tämän syksyn apurahojen saajista.

Eron muita harrastuksia ovat mm. grillaaminen, puutarhanhoito ja liikunta.

Tarinoita löytää myös mieluisan saunaharrastuksen piirissä. "Yleisissä saunoissa tapaa erilaisia ihmisiä."

Lämpimästi tervetuloa taloon!

Pirjo Pesola

Murto-lyhytelokuvaa äänittämässä.

Suzuki-palsta - valokeilassa alttoviulu

Suzuki-menetelmän perustaja Shinichi Suzuki oli itse viulisti, siksi ensimmäiset Suzuki-oppilaat soittivat viulua. Kun Suzuki lähti oppilaidensa kanssa kiertueelle Yhdysvaltoihin ja muualle, kiinnostus hänen työtään kohti kasvoi, ja menetelmää alettiin soveltaa muihin soittimiin.

Nykyään lista sisältää niin puhallinsoittimia kuin kielisoittimia, urkuja ja harmonikkaa. Laulusuzukia on kehittänyt Suomessa MuT Päivi Kukkamäki. Suzuki-alttoviulumateriaalia kehitti yhdysvaltalainen opettaja Doris Preucil ja nykyään se koostuu yhdeksästä vihkosta. Ensimmäinen vihko on hyvin samanlainen kuin viuluilla tai selloilla, alkaen Tuiki, tuiki tähtösen variaatioista.

Käpylän musiikkiopistossa opetetaan Suzuki-menetelmällä alttoviulua, huilua, kitaraa, pianoa, selloa ja viulua.

Alttoviulu on viulun näköinen ja sitä soitetään aika lailla samalla tavalla kuin viulua. Kun kuunnellaan orkesteria konsertissa, on vaikeaa ehkä erottaa

Clara Petrozzi tanssittaa alton kera.

viuluja ja alttoviuluja toisistaan. Alttoviulu on hieman isompi soitin, ja sen ääni on matalampi ja pehmeämpi kuin viulun. Jos kuuntelet alttoviulumusiikkia, voit nauttia sen kauniista äänestä.

Esimerkiksi Mozart sävelsi kauniin kappaleen missä sekä viulu että alttoviulu ovat solisteina. Voit kuunnella sitä esimerkiksi tästä linkistä:

<https://bit.ly/40ub64l>

Alttoviulu on tärkeä soitin orkestereissa ja kamarimusiikissa, esimerkiksi jousikvartetissa. Nykyään se on myös arvostettu

soolosoitin, jolle sävelletään koko ajan uutta hienoa musiikkia.

Koska alttoviulu on isompi ja paksumpi kuin viulu, ennen oli yleistä, että lapset oppivat viulua ensin, ja jotkut sitten siirtyivät soittamaan alttoviulua, jos esimerkiksi olivat pitkiä ja heillä oli pitkiä käsiä.

Suzuki-menetelmässä pyrimme kuitenkin varhaiseen aloittamiseen, ja mieluiten omassa soittimessa, sillä kuuntelemme sen ääntä päivittäin ja yritämme matkia suurten mestareiden hienoa ääntä.

Pitkään oli ongelmana pienten alttoviulujen saatavuus, sillä paksuin eli C-kieli ei soinut kunnolla, jos soitin oli liian pieni. Suomessa Heikki Puukko ja Pentti Nevalainen kehittivät nk. "reikä-alton", jossa pienen viulun kanteen porattiin pieni reikä tallan kohdalla, jolloin saatiin myös C-kieli soimaan.

Toisin kuin viuluissa, alttoviulut eivät ole standardikokoisia 4/4, 3/4, 1/2 jne, vaan niiden koko mitataan tuumissa. Pienin alttoviulu, jota yleensä myydään, on 11", mutta se on vielä liian iso neljä- tai viisivuotiaille lapsille. Alttoviuluja on myös 10"-kokoisia, mikä vastaa 1/8-viulun kokoa.

Musiikkiopistossamme on alttoviulun soittajia 6-vuotiaasta aikuisiin. Heitä voit kuulla seuraavan kerran Aimon iltasoitossa 29.11.

Alttoviulu on ollut myös suosittu kakkossoitin esimerkiksi pianistien keskuudessa. Alttoviulun soittajia tarvitaan aina orkestreissa ja muissa yhtyeissä, joten sillä pääsee varmasti soittamaan muiden kanssa.

Tervetuloa alttoviulun kauniiseen maailmaan!

Clara Petrozzi

Clara esittelee alttoa Soivassa talossa 2022.

Matias Tyni tekee monenlaista musiikkia

Kun haastattelen Matiasta, hän on juuri muuttanut Maunulaan, ja takana on kahden asunnon muutto, huh! "Työmatkani lyhenivät joka suuntaan", toteaa Matias kuitenkin ilmeisen tyytyväisenä.

Matias ei ehkä ole kovin monille tuttu, mutta hän on toiminut Käpylän musiikkiopistossa opettajana jo syksystä 2021, kamulinjalla sekä vapaan säestyksen opettajana. Matias toimii Käpylän lisäksi Pakilan musiikkiopistossa, ja toista vuotta sijaisena Metropolia-ammattikorkeakoulussa.

Käpylässä oppilaina on kolme vapaan säestyksen oppilasta ja yksi ukulelen opiskelija kamulinjalla. Pakilan musiikkiopistossa opetustyöhön kuuluu kansanmusiikin, vapaan säestyksen, kitaran ja myös klassisen musiikin opetusta pianolla.

"Pianomuskarin pitäminenkin oli hauska ja opettavainen kokemus, mutta ei ollut pidemmän päälle minun juttuni", nauraa Matias. "Välillä vedin myös bändiä Pakilassa."

Matias myös koulutti ansiokkaasti Käpylän pianokollegoita improvisoinnissa hiljattain.

Metropolian työt

Metropoliaassa työn luonne on hieman erilainen. Syksyisin siellä aloittaa noin 12 oppilasta nelivuotisen ammattikorkeakoulutuksen nimeltä Musiikin tekeminen ja tuottaminen (pop/jazz-musiikki). Matias ohjaa aloittavia opiskelijoita pianon kautta.

”Piano on kaikille pakollinen soitin ekana vuonna. Opiskelijat tulevat eri lähtökohdista. Osa on tykittänyt vaikka klassista pitkälle, osan kanssa käydään läpi perusteita; pääinstrumentti voi olla opiskelijoilla muu kuin piano. Edellisenä vuonna kaikki olivat pitkällä pianossa, mutta tänä vuonna oppilaat ovat enimmäkseen kitaristeja.”

”Opiskelijat soittavat hyvinkin laajalla skaalalla eri tyyppistä musiikkia, populaarimusiikkia, jazzia, raskaampaa rokkia. Joku voi tulla tunnille partituurin, sovituksen tai lyhyen demon kanssa. Annan sitten heille eväitä ja ehdotuksiani, kuinka sovituksia voisi jatkaa eteenpäin tai millaisilla elementeillä kappaleita voisi maustaa. Syksyn aikana olisi hyvä saada kaikille ensimmäisen vuoden opiskelijoille mahdollisimman

hyvät pianovalmiudet. Keväällä piano-opetus jatkuu ryhmäopetuksena kollegan vetämänä. Ensimmäinen vuosi on instrumenttiopintojen näkökulmasta hyvin pianopainotteinen. Piano onkin erinomainen työkalu musiikin säveltämisessä, soveltamisessa ja tuottamisessa.”

Mykkäelokuvaan musiikkia

Kun kaveri kysyi, Matias lähti tuuraamaan pianistia, säestämään mykkäelokuvan Vuokralainen (Hitchcock, 1926) Kino Reginaan, Oodiin, syksyllä 2019.

”Se oli puolentoista tunnin elokuva, meni aika hyvin!” Kun paikalla oli tuolloin Matiasta kuulemassa sopivasti myös päättävän tason henkilökuntaa, Matias säästyi ensimmäiseltä karsinnalta tulevista elokuviopianistien rekrytoinneissa ja pääsi suoraan loppukokeisiin.

”Kansallisen audiovisuaalisen instituutin (Kavi) loppukokeissa piti improta suoraan kaksi kymmenen minuutin pätkää, komedia ja trilleri.” Lopputulos: Matias päätyi Reginaan uudeksi mykkäelokuviopianistiksi!

”Tähän liittyi vielä hauska anekdootti. Kavin pääsykoeraadissa ollut ohjelmistosuunnittelija epäili, että olin nähnyt

pääsykokeen elokuvat etukäteen, kun impro meni niin hyvin. Epäili myös, että olin myynyt sieluni paholaiselle.”

Matias teki myös maisterikonserttinsa mykkäelokuvasäestyksen muodossa.

”The Great Victorian Moving Pictures Show (1895–1901)” on Matias Tynin maisterikonsertti Sibelius-Akatemian kansanmuusiikin aineryhmään.

<https://bit.ly/3ufVq8G>

Kino Regina

Kino Regina on kansallisen audiovisuaalisen instituutin (opetusministeriön alainen) pyörittämää toimintaa.

Yleensä syksyllä Reginassa pyörii 8–10 mykkäelokuvaa, keväällä noin 5–6 elokuvaa. Regina on työllistänyt Matiasta aika ajoin paljon, elokuvien määrästä riippuen.

”Yhteen elokuvaan valmistautuminen vie pari-kolme tuntia päivässä intensiivistä työtä 2–4 päivänä viikossa”, arvioi Matias.

”Tänä syksynä, kun opetusta on enemmän, tein vain kolme elokuvaa. Valmistautumiseen menee kuitenkin aikaa. Elokuvan katsominen, improaminen läpi ja nauhoitus harjoitusvaiheessa. Tai sitten höpisen vaan nauhalle: Tämä uhkaava teema, kun tietty tyyppi tulee kuvaan etc. Ekalla katseluvaiheella

Matias Aili Järvelän keikalla. Kuva: Anne-Maria Saario

tulee ideoita, joita sitten rutiinin myötä pystyy soveltamaan. Eka kerta voi joskus olla parempikin – tuoreempi – kuin ”paranneltu” toinen kerta. Virheen kautta saattaa syntyä vahingossa myös jokin uusi mielenkiintoinen idea, jota voi sitten lähteä jatkajalostamaan. Yleensä säestyksen laatu kuitenkin aina paranee kun musiikin valmisteluun käyttää enemmän aikaa. Tärkeimpiin dramaattisiin leikkauksiin pitää tietysti olla oikea tunnelma oikeaan aikaan.”

Bändi-improvisointia mykkäelokuvissa

Matias on tehnyt musiikkia mykkäelokuvien taustalle myös bändien kanssa, esim. Loud Silents -festivaalilla. Näissä Matias on ’liidannut’, johdattanut yhteistä improa.

”Se on haastavampaa, kun on useampi paikalla, enemmän aikaa pitää käyttää, että saa yhteisen sävellyksen aikaan. Yllättävän nopeasti on kuitenkin saatu musiikkia tehtyä.”

Matias on tehnyt musiikkia myös uusiin lyhytelokuviin ja dokumentteihin, mm. Ilkka Villin ohjaamaan lyhytelokuvaan.

Esimerkkejä Matiaksen musiikeista elokuvissa: The Joker

–elokuva (1928), Erotikon (1929); uudempia elokuvia Homebound (2019), To do (2022) ja viimeisin Kaamoksen valossa (2022).

The Joker <https://bit.ly/3RIdenK>
Erotikon <https://bit.ly/46c2MHC>

Yhtyesoittoa

”Soitan myös yhtyeissä satunnaisia keikkoja, se on periodi-luonteista. Lauluntekijöiden (Piia Viitanen, Topi Saha ja Aili Järvelä) kanssa on ollut yhteistyötä. Kriitikot ovat tykättyneet edellä mainittujen artistien musiikkiin.”

Syyskuussa 2019 julkaistu Meidän jälkeemme hiljaisuus –albumi toi yhtyeelle Emma-ehdokkuuden, Aux ry:n Vuoden paras albumi ja Vuoden paras single –palkinnot, useita viiden tähden arvioita, sekä paikan Helsingin Sanomien vuoden 2019 parhaiden levyjen joukossa. *(lainaus viitasenpiia -sivuilta)*

Matias soitti tuolla levyllä kosketinsoittimia. Korona hankaloitti sitten jatkoa.

”Levyjulkarkiertue pidettiin ihan täysimittaisena 2019 syksyllä, mutta 2020 kevään ja kesän hyvät klubi- ja festarikeikat jouduttiin perumaan. Lupaavalta näyttänyt jatko keikkojen suhteen lopahti koronan ajaksi.”

Matias on ilmeisen kaikkiruokainen tyylien suhteen.

”Olen soittanut myös raskasta metallimusiikkia, jazz/kansanmusaa ja fuusiomusiikkia. Kymmenen vuotta sitten tein paljon hääkeikkoja ja kesän viikonloput menivät hääkeikkoja soitellessa. Kappaleista oli harvoin lappuja ja bändit olivat aina satunnaisista soittajista koottuja, joten ohjelmisto oli joka viikonloppu eri. Kesän arkipäivät saikin hyvin kulumaan kappaleita korvakuulolla opetellessa.”

Pelimusiikkia ja teatteria

”Jonkin verran on tullut tehtyä myös pelimusiikkia. Esim. musikin oppimispeliin Big Ear tein teemamusiikit ja tuotin sisältöä. Big Ear -mobiilipelissä opetellaan musiikin hahmottamista ja kehitetään musiikillista korvaa. Pelin sisään on rakennettu myös ohjelma, jonka avulla voi luoda itse omaa musiikkia. Muutamiin peleihin olen myös soittanut kielisoittimia. Haluaisin tehdä pelimusaa enemmänkin. Se on sillä lailla kivaa, että se voi olla mitä tahansa, akustista tai sähköistä, eri genrejä.”

Jonkun verran Matiaksella on ollut myös teatterityötä. ”Mielenkiintoista olisi tehdä myös uutta teatterimusiikkia.”

Luovia töitä

Matiaksen kanssa juttellessa tuntuu siltä, että hän on ehdottoman luova henkilö. Vaatimattomasti hän ei haluaisi kaikkia projektejaan luetella, mutta paljon on ehtinyt, kiireeksi asti.

”Tänä syksynä toimin tuottajana lasten musiikkiin liittyen. Lisää levyjen tuottamista on suunnitelmassa, mutta olen joutunut nyt sanomaan ei-oo-ta. Ensi vuonna toimin taiteellisena tuottajana eräälle lupaavalle laulaja-lauluntekijälle. Tämä on ollut hyvä ’hillitsemissyksy’, kun opetusta on viisi päivää viikossa. Työt eivät ole niin silppua joka viikko, tosi mukavaa! Kiva kun ollut vähemmän keikkoja ja viikonloput sitten vapaita. Korona opetti, miten mukavaa on olla kotona.”

Matias on kiinnostunut todella monesta asiasta. ”Kun kerkiän harrastaa, lautapelit, elokuvat ja lukeminen rentouttavat. Liikunta pitäisi pitää mukana...”

Mennään kuuntelemaan Matiasta Kino Reginaan! Seuraavat esitykset mahdollisesti tammi-helmikuussa.

<https://kinoregina.fi/>

Pirjo Pesola

*Käpylän musiikkiopisto
toivottaa kaikille
Hyvää Joulua ja
Onnellista uutta vuotta
2024!*